

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למחלוקת

הארי החי פנימים נפלאים מתורתו של המהרש"ל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק
גיליון של"ב, פרשת ראה תשפ"ה

מכון להוצאה הדשה ומפוזרת
של ספרי מהרש"ל צינץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

להפוך העולם ולשטפו, הותר כתיבת השם על חרס קטן ומחיקתו, וזהו
"לשום את שמו שם", לשום אותיות שלום, והבן.
צמח הצבי (להגה"ח ר' צבי יחיאל מיכל סג"ל מירושלים)

ג' דברים מרויח הנותן צדקה מרצונו לעומת מי שנותן בכפייה

נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברך ה' אלקיך בכל מעשך ובכל משלך ידך (טו, י).

שנינו באבות (פ"ג, מ"ז): תן לו משלו שאתה ושלך שלו - התנא מזהיר את האדם, כי מן הראוי שיתן צדקה בשמחה ובטוב לבב, כי אם לא הרי בין כך ובין כך הכל של ה' יתברך, וכבר נגזר עליו כמה ירוויח וכמה יפסיד בשנה זו.

כך מסופר בגמרא על אחייניו של רבי יוחנן בן זכאי, שהוא חלם עליהם במוצאי יום הכיפורים כי יפסידו בשנה זו שבע מאות דינרים. כל אותה שנה היה נוטל מהם כסף לצדקה. לסוף השנה נשארו שבעה עשר זהובים שלא נטל, ואכן בערב יום הכיפורים של השנה הבאה באו שלושי המלך וקנסום בשבעה עשר זהובים.

נמצא שאת שירותיו האדם או יפסיד במשך השנה - כבר נגזר עליו, השאלה רק למה יזכה לתת.

וההבדל בין הנותן צדקה מרצון לבין זה שנוטלים ממנו בעל כרחו הוא: א. שהנותן צדקה מרצון, הוא הנותן מתי שירצה, ולא לוקחים ממנו בכח ועלולים אף להכותו ומבלי לחכות עד שיתן.

ב. זה שלוקחים ממנו בעל כרחו, אינו יודע כמה לוקחים ממנו, והוא מבוהל כלול שלא ישאירו אצלו מאומה.

ג. בעוד שהנותן צדקה זוכה להתברך בזכות נתינתו, הרי שזה שלוקחים ממנו בעל כרחו למס המלך ושאר נזקים, אין לו ברכה בממונו. לכן ההוראה התנא כי ראוי לתת בשמחה.

ע"י הפרשת מעשרות תושפע הקדושה באדם

עשר תעשר את כל תבואת זרעך וגו'. ואכלת לפני ה' אלקיך וגו' (יד, כב-כג).

עד עתה עסקה הפרשה בביאור קדושת המאכל מן החי. ועתה מבאר הכתוב שגם בצומח צריך להשפיע קדושה כדי שהגוף יהא ניזון מדבר קדוש. ואמר, 'עשר תעשר את כל תבואת זרעך', שעל ידי עשר - הפרשת המעשרות, תעשר - תושפע הקדושה בכל חלקי המאכל. ומשום שהאכילה צריכה להיות לפני ה' אלוהיך - שתכליתה תהיה לתת לגוף כח לעבודת ה', ואכילה כזו עליה להיות מדבר הקדוש.

מלא העומר

מחיקת השם למען השלום

לא תעשון כן לה' אלקיכם כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה (יב, ד-ה).

רבינו בספר "מלא העומר", סמך יפה מקרא זה שדרשוהו לאזהרה למוחק את ה', וסמך ליה "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם", כלומר שמוותר למחוק את שם ה' במקום אשר יבחר ה', והוא בבית המקדש ששם מותר למחוק שמו של ה', והוא ע"פ הגמ' בסוכה (נג, א) כשכרה דוד שיתין עלו מי התהום ורצו להציץ ולשטוף כל העולם, עד שבא אחיתופל ועשה ק"ו מה בסוטה מותר למחוק השם כדי להשים שלום בין איש לאשתו, לעשות שלום לכל העולם על אחת כמה וכמה שמוותר למחוק השם, והתיר לכתוב שם על חספא ושדי לתהומא וינוה, עיי"ש בדבריו המתוקים מדבש.

והוספתי על דברים אלו, שנרמזו יפה בטעמי המקרא בפסוק שלפנינו, והוא תלישא גדולה, גרשיים, פשטא מהפך פשטא קטן - כלומר שמוותר לתלוש ולמחוק שמו הגדול באופן שאדם רוצה לגרש אותו מפני שקינא לה, והיא הסוטה כדי להשים שלום, וגם כשפשט"ו המים ורצו

על דרך הדרוש

"הדרך כולה נמדדת: מדוע שחר מצווה גדול מעונש עבירה?"

אך מנגד, כאשר אדם עושה עבירה, חלילה, אין הוא נידון על המרחק הרב שעשה. משל לכך הוא עשיר השולח את משרתו להביא לו אבנים טובות ומרגליות ממרחק. המשרת, במקום להביא את מבוקש אדונו, קונה בכסף שקיבל קוצים וברקנים חסרי תועלת. המשרת יענש על מעשיו, אך עונשו לא יהיה תלוי במרחק הדרך שעבר, ואין זה משנה אם הדרך ארכה יום אחד או שנה שלמה. בדומה לכך, העושה עבירה נענש על מעשה העבירה עצמו, אך אין מוסיפים לעונשו בגין המרחק שבין העולם הזה לעולם הבא.

זהו פשר דברי המדרש: הצדיקים עושים פירות, כי המצוות והצדקה שלהם נחשבות כאילו הובאו מהארץ עד "הררי אל" המרוחקים מהלך חמש מאות שנה. אלו הם פירות המצווה, ששכרם הולך וגדל ככל שהמרחק רב יותר. אולם הרשעים דומים לתהום שאינה מניבה פירות, שכן על עבירותיהם הם נענשים רק על עצם המעשה, ולא על המרחק שעשתה העבירה מהעולם הזה עד העולם הבא.

קומץ המנחה - פרשת ראה

נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברך ה' אלקיך בכל מעשך ובכל משלך ידך (טו, י).

אמרו במדרש (ויקרא רבה כז, א), נאמר "צדקתך כהררי אל" - וכפי שההרים ראויים לזריעה ומניבים פירות, כך הצדיקים עושים פירות. לעומת זאת, "משפטיך תהום רבה" - אלו הרשעים, וכשם שהתהום אינה יכולה להזריע ואינה עושה פירות, כך גם הרשעים נעדרים מעשים טובים ואינם עושים פירות.

ניתן להסביר זאת במשל של סוחר המביא סחורה מארץ רחוקה: ככל שהמרחק שממנו מגיעה הסחורה גדול יותר, כך ערכה עולה ומתייקר. סחורה המגיעה ממקום קרוב ערכה נמוך יותר בהשוואה לסחורה המובאת ממרחק רב, שכל שהדרך ארוכה יותר, כך ערכה גדול יותר. העולם הבא נמשל למדבר, מקום שבו לא ניתן לקיים מצוות או לעשות מעשים טובים. לכן, כל מצווה שאדם עושה בעולם הזה נחשבת כסחורה יקרת ערך שהובאה למדבר מארץ יישוב מרוחקת. יתר על כן, על פי דברי חז"ל, העולם הבא רחוק מהעולם הזה מהלך חמש מאות שנה, ועל כן כל מצווה מקבלת חשיבות של סחורה שהובאה מדרך כה ארוכה, ושכרה הוא בלתי ניתן לשיעור.

נפלאות המהרא"ל צינץ

לרגל המהדורה המחודשת של "שמחת יו"ט" ב"כ על מסכת ביצה שכבר עלה על מכבש הדפוס, גם השבוע נביא בזה חלק נוסף מההסכמות על הספר למהדורת שנת תרפ"ג שלפני יותר ממאה שנה.

הסכמות הגאונים וצדיקים ז"ל להוצאה בשנת תרפ"ג

היה, כן יגן זכותו של אותו צדיק על הרב המו"ל אשר הוזיל זהב רב וטרח הרבה להפיץ ענף אורו על פני תבל, ויקוים בו ברכת גאון ישראל וקדושו שימליץ טוב בעדו ובעד בני ביתו שיחיו, שיזכו לגדל יוצאי חלציהם ברוב נחת וחדוה, ולראות בנים ובני בנים כנטעים מגודלים, כשתילי זיתים לאורך ימים ושנים נעימים, בריאים ושלמים, ולא ישכון עליו עננה, אך צהלה ורנה, עד כי בא עת לחנונה, וציון במשפט תפדה ושביה בצדקה, יראו עיניו וישמח לבנו בישועת ישראל. ועל המסייעים בידו להושיע בכל מיני ישועות בגוף ונפש בשפע ברכה והצלחה וכל טוב.

כנפש המדבר לכבוד המחבר הקדוש זי"ע. פה ק"ק סאטמאר יע"א ה' נשא תרפ"ג.

אליעזר דוד גרינוואלד

ב"ה

כבוד ידידי הרב החסיד המפורסם גדול בתורה ובמעשים כש"ת מו"ה אליעזר פיש נ"י מביקסאד עוסק בדבר מצוה לזכות את הרבים בהדפסת ספר **שמחת יום טוב** על מסכת ביצה, מחידושי של הרב הגאון המובהק ארי שבחבורה מפלאצק זכותו יגן עליו אשר כבר מלאו על פני תבל חיבוריו הגדולים ונודע למשגב רב חילו וגדולו לאורייתא. על כן גם ידי תיכון עמו וזרועי תאמצנו, ואחלה את אחינו בני ישראל להיות נטפלים לעושי מצוה לסייעו ולתמכו שיוכל להוציא מחשבתו מכח אל הפועל, וישיג מטרתו וחפצו לברך על המוגמר בהדפסת ספר הנ"ל, וזכות המצוה יגן עליו באלף המגן שישועו בכל מיני ישועות טובות ועינינו תחזנה בבנין ציון וירושלים במהרה בימינו אמן.

בעה"ח יום ה' בהעלתך תרפ"ג לפ"ק סיגעט יע"א.

חיים צבי טייטלבוים אבדק"ק סיגעט והגליל

ב"ה
כבוד הרב הצה"ג מו"ב וכו' כקש"ת מו"ה אליעזר שליט"א פיש מביקסאד מתגורר כעת בסאקמער, רצונו להדפיס ספרים מהגאון המפורסם מפלאצק ועתה מדפיס ספר **שמחת יום טוב** על מסכת ביצה, והריוח שיהיה יותר על ההוצאה רוצה להדפיס שאר חבורים שהם עוד בכתב יד, וגם החבורים שנדפסו כבר ואינן מצויין. וזכות המחבר יעמוד לכל המסייעין לזה כמו שהזכיר בצוואתו, וגם במצבה על קברו זכותו יגן עליו.

עש"ק לס' וידגו לרוב.

הק' שאול בראך מנייטרא יע"א

ב"ה

בואו ונחזיק טובה להרב הגדול בתורה מפורסם בתורתו ובצדקתו רב פעלים צדיק תמים בדרכיו ובמעשיו מו"ה אליעזר פיש שליט"א מביקסאד, אשר מתעסק בקדשים קדשי שמים להוציא לאור יקרות וקפאון חדושי הגאון האדיר נאדר בקדוש מפלאצק זי"ע על מס' ביצה ספר **שמחת יום טוב**, אשר נודע בשרים המצוינים בהלכה בחבוריו אשר נתקבלו בבתי מדרשים ובין ת"ח גדולי ארץ. ויען כי הספר הנ"ל הוא יקר המציאות והוא תועלת גדול ללומדי תורה, ע"כ מצוה גדולה להיות מסייעים ביד הרב הנ"ל להוציא מחשבתו לפועל, ע"כ יהיו דברי אלה לרצון לפני אוהבי תורה להיות חבר לעושי מצוה שיהיה בידו לברך על המוגמר לזכות הרבים וליתן מעות קדימה.

וזכות המחבר הקדוש אשר הבטיח בצוואתו שימליץ טוב בעד המשתדלים להוציא לאור חדושי, כאשר נודע מכבר שכאשר פתר וגזר כן

הסכמות מרדכי ואהבה ידידיא.	
(כבוד הרב חסיד ישראל)	
ב"ה	ב"ה
כבוד הרב חסיד ישראל שליט"א פיש מביקסאד, אשר מתעסק בקדשים קדשי שמים להוציא לאור יקרות וקפאון חדושי הגאון האדיר נאדר בקדוש מפלאצק זי"ע על מס' ביצה ספר שמחת יום טוב, אשר נודע בשרים המצוינים בהלכה בחבוריו אשר נתקבלו בבתי מדרשים ובין ת"ח גדולי ארץ. ויען כי הספר הנ"ל הוא יקר המציאות והוא תועלת גדול ללומדי תורה, ע"כ מצוה גדולה להיות מסייעים ביד הרב הנ"ל להוציא מחשבתו לפועל, ע"כ יהיו דברי אלה לרצון לפני אוהבי תורה להיות חבר לעושי מצוה שיהיה בידו לברך על המוגמר לזכות הרבים וליתן מעות קדימה.	כבוד הרב חסיד ישראל שליט"א פיש מביקסאד, אשר מתעסק בקדשים קדשי שמים להוציא לאור יקרות וקפאון חדושי הגאון האדיר נאדר בקדוש מפלאצק זי"ע על מס' ביצה ספר שמחת יום טוב, אשר נודע בשרים המצוינים בהלכה בחבוריו אשר נתקבלו בבתי מדרשים ובין ת"ח גדולי ארץ. ויען כי הספר הנ"ל הוא יקר המציאות והוא תועלת גדול ללומדי תורה, ע"כ מצוה גדולה להיות מסייעים ביד הרב הנ"ל להוציא מחשבתו לפועל, ע"כ יהיו דברי אלה לרצון לפני אוהבי תורה להיות חבר לעושי מצוה שיהיה בידו לברך על המוגמר לזכות הרבים וליתן מעות קדימה.
עש"ק לס' וידגו לרוב.	הק' שאול בראך מנייטרא יע"א

פניני ישועות

ממבחי כישלון לרישיון ביד!

לא היססתי לרגע. תרמתי סכום נכבד למכון, וביקשתי שיזכירו את שמי בתפילה על הציון הקדוש. הרגשתי מיד הקלה מסוימת, כאילו עשיתי השתדלות אמיתית שתוביל לישועה. כשנכנסתי לטקסט, הייתי רגוע ושלל באופן מפתיע. הבוחן נתן לי את ההוראות, ויצאנו לדרך. נהגתי כאילו לא עברתי עשרות כישלונות, ביצעתי כל פעולה בדיוק ובביטחון מלא. בסיום המבחן, כשנאמר לי "עברתי!", לא האמנתי למשמע אוזניי. יצאתי מהרכב כשאני רועד מהתרגשות, פשוט נס גלוי.

מיד התקשרתי לבשר לגיסי המאושר, "לא ייאמן, פשוט עברתי!". תרומתי למכון הייתה ההשקעה הטובה ביותר שאי פעם עשיתי, והיא הוכיחה את עצמה באופן מוחלט. זו הייתה הסגולה שהביאה לי ישועה מיידית, ובזכותה אני היום נוהג בביטחון על הכביש. מאז אותו היום, אני מקפיד שהוראת הקבע למכון תמשיך, כי זו ההגנה הטובה ביותר בדרכים.

א.ס. מעיד ומספר: עשרות פעמים ניסיתי לעבור טסט ולא הצלחתי. הכישלונות החוזרים ונשנים גרמו לי לעגמת נפש גדולה. הייתי צעיר ברוחי, אבל התחושה של הדשדוש במקום הלכה והתחזקה, והתחבורה הציבורית המתישה הפכה לחלק קבוע מחיי. לאורך כל אותה התקופה ניסיתי מגוון רחב של סגולות ותפילות, אבל שום דבר לא עזר. משהו פשוט לא זו, ורק הלכתי ושקעתי בתחושת כישלון.

הטסט האחרון היה עבורי בבחינת "הכול או כלום". הייתי מוכן לעשות כל מה שצריך כדי להצליח סוף סוף. שעות ארוכות של שיעורים, תרגולים, ובעיקר התמודדות עם הלחץ הנפשי של מבחן הטסט עצמו. רגע לפני המבחן, גיסי היקר הציע לי להיות שותף בהדפסת הספרים של המהרא"ל צינץ. הוא סיפר לי על ההבטחה הנדירה של הצדיק שמי שסייע בהדפסת ספריו יזכה לישועה.

ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו